

nærmer sig hinanden, desto mere faar det ærede Medlem Hr. Vesterager Ret i, at det er et Supplement til Aldersrenteloven.

Jeg finder, at den højtærede Minister er morsom, naar han siger, at Københavns Kommunalbestyrelse ikke behøver at støve rundt for at forhandle med de enkelte. Nej, saa naiv er jeg ikke, at jeg tror, at Københavns Kommunalbestyrelse skal give sig til at støve rundt til de 22 000 Aldersrentenydere. Men der skal føres Forhandlinger med hver enkelt, hvis Ministerens Tanke om at spare skal føres igennem. Og jeg maa protestere, naar Ministeren siger, at det behøves ikke, at man kan nøjes med at sende et trykt Cirkulære ud med Uddeleren og lade de gamle underskrive.

Maa jeg spørge: Er det at forhandle med de gamle om Spørgsmaalet? Naar der kommer en trykt Formular fra en Kommunalbestyrelse, forstaar de gamle det saaledes, at de naturligvis maa underskrive, for ellers faar de mindre gode Kaar. Det er en Tvang, jeg maa protestere imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Hvad Udgifterne angaar, maa jeg blot sige, at dem maa man altid have sin Opmærksomhed henvendt paa, og jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen stadig kan skyde det Spørgsmaal fra sig. Vort Parti har i alt Fald Opmærksomheden henvendt derpaa. Militæruddgifterne kan man dog ikke altid køre paa. Desuden var der jo ikke Tale om en Forøgelse, men netop om en Reduktion af Udgifter. — Det Spørgsmaal, om Lovforslaget er et selvstændigt Lovforslag eller et Supplement til Aldersrenteloven, kan den højtærede Minister og jeg strides længe om. Jeg synes imidlertid, at den højtærede Ministers sidste Indlæg var et klart Bevis for, at min Udtalelse var rigtig; det blev bevist med en matematisk Nøjagtighed, som er den højtærede Indenrigsminister som Matematiker fuldstændig værdig. Klart og tydeligt viste han, at det kun var Aldersrentenydere, der kunde faa Hjælp ifølge Lovforslaget, at Hjælpen blev ydet netop som Tillæg til Aldersrenten, og de, der ikke havde søgt om og ikke faaet Aldersrente, var afskaaret fra at faa en saadan Hjælp. Det er et klart og tydeligt Bevis for, at dette Lovforslag er et Supplement til Aldersrenteloven. Det er en ekstra Hjælp, man giver, og man giver den til alle uden Hensyn til Overgangsbestem-

melserne i Aldersrenteloven og uden Hensyn til, at der maaske er mange, der netop har faaet $\frac{4}{5}$ af den gamle Brændselshjælp og saaledes har faaet et stort Forskud i Modsætning til dem, der bor i Kommuner, hvor de ikke har faaet noget. Men det er af den Slags Uheld, der kan hende saadanne smaa uskyldige Love, man stikker ind, Uheld, der kan klæbe ved et saadant Supplementslovsforslag, som dette faktisk er.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen siger nu paa ny, at de 9 Mill. Kr., som Finansministeren antog, at Aldersrenten vilde koste mere end Aldersdomsunderstøttelsen, har Finansministeren faaet, og derfor har man Krav paa de Takster, der fandtes i det oprindelige Aldersrentelovforslag. Ja, jeg ved ikke, hvilken Vædske man skal hælde paa det ærede Medlem, for at den overhovedet skal bide paa ham, thi jeg har Gang paa Gang sagt det ærede Medlem, hvorledes dette Forhold ligger, at det Beløb, 9 Mill. Kr., som man havde ventet som Resultat af Skattelovene til dette bestemte Formaal, som Talen her er om, reduceredes væsentlig som Følge af den Indtægtsreduktion, der gennem Aaret 1921—22 og senere har præget Erhvervslivet, og derfor maatte man gaa til lavere Sats end dem, der oprindeligt fandtes i Forslaget. Og nu maa det ærede Medlem ogsaa give sig en Smule Tid. Lad os se, hvorledes det første Aar under Aldersrenteloven former sig. Lad os faa Regnskab for, hvilke Udgifter den har medført, inden vi disponerer over et Skatteoverskud, som det ærede Medlem mener er til Stede, og som skulde give Grundlaget for Virkeliggørelsen af de Krav, han stiller.

Jeg maa ganske stærkt understrege den Udtalelse, det ærede Medlem her fremsatte, at han ansaa det for unødvendigt at anvise Midlerne til Opfyldelse af de Krav, han stiller. Ja, det har det ærede Medlem Ret i; det er unødvendigt, saa længe det ærede Medlem ikke skal have disse Krav virkeliggjort. Saa længe det ærede Medlem kan møde op her i Tinget, hvor han ved, der er en Virkelighedssans, som gør det nødvendigt at tage Afstand fra hans Projekter, saa længe kan det ærede Medlem sige, det er unødvendigt at anvise de Beløb, hvormed disse Udgifter skal kunne afholdes. Men det bliver dog vel den Ende, det ærede Medlem kommer til at begynde ved, naar han naar saa